

Ο βιασμός της Κασσάνδρας μέσα στον ναό της Αθηνάς από τον Αϊαντα τον Λοκρό και η από αυτόν βεβήλωση του αγάλματος της θεάς δεν έμειναν χωρίς συνέπειες. Τρία χρόνια μετά την επιστροφή των Λοκρών στην πατρίδα τους, τα δέντρα και τα σπαρτά της χώρας άρχισαν να μαραίνονται, φανερό θεϊκό σημάδι. Στάλθηκε πρεσβεία στους Δελφούς να ρωτήσει το μαντείο, γιατί όλα αυτά. Η Πυθία εξήγησε τους λόγους της οργής της Αθηνάς αλλά και το τίμημα για την εξιλέωσή τους: Για χίλια χρόνια, δυο παρθένες έπρεπε να στέλνονται στην Τροία και να υπηρετούν στον ναό της Αθηνάς, ισόβια. Οι Λοκροί ήταν υποχρεωμένοι να τις αντικαθιστούν μόλις αυτές πέθαιναν.

Η θεά Αθηνά είχε αποφασίσει οι δυο παρθένες να κληρώνονται ανάμεσα στα κορίτσια των εκατό πιο γνωστών οικογενειών της Λοκρίδας. Οι πρώτες που στάλθηκαν ήταν η Περίβοια και η Κλεοπάτρα.

Οι δυο παρθένες έβγαιναν νύχτα στην Τροία και προσπαθούσαν τρέχοντας να φτάσουν σώες και να κλειστούν στον ναό: Οι Τρώες παραμόνευαν και τις κυνηγούσαν να τις σκοτώσουν καθώς όποιος κατόρθωνε να θανατώσει έστω μια από αυτές, απολάμβανε μεγάλες τιμές. Η σκοτωμένη καιγόταν με τα κόκαλά της να πετάγονται στη θάλασσα. Και βέβαια, έπρεπε να αντικατασταθεί από άλλη. Το ίδιο γινόταν και με τα κόκαλα εκείνων που γλίτωναν, όταν ερχόταν η ώρα να πεθάνουν. Κι όσο ζούσαν, περνούσαν μαρτυρικά, σωστές σκλάβες που δεν μπορούσαν να ξεμυτίσουν από τον ναό. Μόνο μέσα σ' αυτόν ήταν ασφαλείς. Κι έπρεπε να περπατούν ξυπόλυτες, με φορεσιά ένα σκέτο χιτώνα και βεβαίως κουρεμένες.

Τα ιστορικά χρόνια βρήκαν τους Λοκρούς να συνεχίζουν την αποστολή των παρθένων. Γύρω στα 345 π.Χ., αποφάσισαν ότι αρκετά είχε τραβήξει αυτή η ιστορία κι έπαψαν να στέλνουν. Το μετάνιωσαν, μερικές δεκάδες χρόνια αργότερα, όταν στην περιοχή τους παρουσιάστηκαν τερατογενέσεις, ενώ τα δέντρα και τα σπαρτά και πάλι άρχισαν να μαραίνονται. Μετά από επίμονες παρακλήσεις, το μαντείο των Δελφών απλά τους εξήγησε ότι κακώς είχαν σταματήσει την αποστολή των παρθένων καθώς τα χίλια χρόνια δεν είχαν περάσει.

Στην διαμάχη που ξέσπασε για το ποιες έπρεπε να είναι οι δυο παρθένες που θα στέλλονταν στην Τροία, παρενέβη ο βασιλιάς της Μακεδονίας Αντίγονος Γονατάς (276 – 239 π.Χ.) που ηγεμόνευε στην Ελλάδα και τους επέβαλε να επαναφέρουν το σύστημα της

κλήρωσης. Οι παρθένες στέλνονταν για ένα μόνο χρόνο αλλά πολλές φορές οι Λοκροί «λησμονούσαν» να τις αντικαταστήσουν και τις άφηναν εκεί ως τα γεράματά τους. Λίγο μετά το 150 π.Χ., έπαψαν οριστικά να στέλνουν τις δυο παρθένες, χωρίς άλλες συνέπειες.

Νωρίτερα, από τον 3^ο π.Χ. αιώνα, κάποιοι μελετητές αποσύνδεαν τον βιασμό της Κασσάνδρας από την υποχρέωση των Λοκρών να στέλνουν παρθένες στην Τροία. Πίστευαν ότι το έθιμο ξεκίνησε πολύ αργότερα, όταν πια οι Πέρσες κατείχαν την Μικρά Ασία. Την άποψη αυτή ασπάζονται και νεότεροι ερευνητές, χωρίς όμως να εντοπίζουν την αιτία του θεσμού.

(τελευταία επεξεργασία, 31 Μαρτίου 2022)